

[Agerschou]

Prostitution er mange ting. Hvis man tager prostitueredes egne udsagn, er der i hvert tilfælde følgende forskellige grunde til at blive prostitueret: Der er kvinder, som bliver prostituerede, fordi de skal skaffe penge til alkohol eller narkotika og ofte lever under utrolig belastende vilkår. Der er kvinden, som bliver prostitueret, fordi hun og eventuelt manden har svært ved at klare terminen. Der er kvinder, som bliver prostituerede på grund af arbejdsløshed, social undertrykkelse og økonomisk elendighed. Der er kvinder, som bliver prostituerede, fordi de foretrækker det frem for andre måder af skaffe deres udkomme på. Og der er mænd, som bliver prostituerede af de samme forskellige grunde som kvinder.

Og som i det øvrige samfund er prostituerede klassedelte. Nederst befinder de gade prostituerede sig som den mest synlige og socialt mest udsatte gruppe. Massageklinikprostitutionen er lidt mindre synlig. Tilbudene kan enhver dog orientere sig om via annonceriderne i Ekstra Bladet og under bladstrejker i Information. Bar- og restaurationsprostitution er endnu et trin højere, mens escortprostitutionen er det øverste trin i hierarkiet.

Traditionelt kan et samfund reagere over for prostitution på tre forskellige måder. Man kan forsøge at forbyde prostitution og straffe den prostituerede, hvis man kan finde hende. Kunden går som regel fri. Et forbudssystem fjerner ikke prostitution, men tvinger den i skjul og gør den mere usynlig og kriminaliseret.

Man kan forsøge at regulere og tolerere prostitution som et samfundsmæssigt onde. Reguleringen sker så med henblik på hygiejne og den offentlige moral. Midlerne har f.eks. været regulering af de prostitueredes færden, tvungne lægeundersøgelser og kontrollerede bordeller. Systemet medfører et officielt stempel på den prostituerede som en slags halvkriminel og placerer automatisk de pågældende i en social marginalposition med alt, hvad det indebærer af ubehageligheder. Desuden vil der naturligvis stadig være de selvstændige prostituerede, som ikke vil reguleres.

Endelig kan man have et dobbeltsyn, hvor prostitution overordnet betragtes som uforeneligt med respekt for det enkelte menneske og almindelig menneskelig værdighed samt fundamentalt kvindeundertrykkende, men også som en privat sag for de involverede mænd og kvin-

der. Man kan så vælge at koncentrere sig om at forfølge dem, der laver profit på andres prostitution.

Med andre ord er prostitution ikke særligentydig, men tværtimod en kompliceret affære. I princippet er prostitution et spørgsmål, der i og for sig ikke behøvede at vedrøre andre end de involverede parter, dem, der får penge for at levere en ydelse, og dem, der betaler, præcis som i alle andre betalingsforhold, i det mindste når der er tale om reel frivillighed.

Hvis der ikke er tale om frivillighed, eller hvis frivilligheden ikke er reel, er det imidlertid en anden sag. Så må samfundet blande sig. Derfor er det bestemte sider af prostitutionen, vi må fokusere på. Det gælder f.eks., hvis den prostituerede er i en social eller økonomisk situation, som på en eller anden måde gør prostitution nødvendig for den pågældende, eller hvis den prostituerede udnyttes af bagmænd og profitmagere.

Det mest påtrængende politiske mål må derfor være, at enhver, som ønsker det, skal have mulighed for at forlade prostitutionen, og at samfundet i den forbindelse stiller særlige tilbud til rådighed, hvad enten det går ud på at afhjælpe økonomiske problemer eller tilbyde behandling for et misbrugsproblem eller noget helt andet på linje med, hvad vi i større eller mindre grad tilbyder andre grupper.

Heri ligger også en erkendelse af, at mennesker, som selv ønsker at leve som prostituerede, aldrig kan forhindres i det, og at der altid vil være kunder. Et forbud mod prostitution vil aldrig kunne håndhæves uden et uacceptabelt dyneløfteri, voldsomme bevisproblemer og utilstedeligt formynderi.

Vi havde i begyndelsen af 1960'erne den såkaldte grimme lov, der reelt havde til formål at bekæmpe homoseksualitet, selv om den angiveligt kun skulle bekæmpe prostitution. Ved hjælp af denne lov lykkedes det politiet at spolere mange menneskers liv ved at rejse tiltale, fordi den ene part f.eks. havde tilbudt den anden en cigaret. Et prostitutionsforbud vil være en kamp mod vejrmøller, der bare vil usynliggøre prostitutionen og gøre prostituerede vanskeligere at nå med oplysning om beskyttelse mod farlige kunder eller smitterisiko som f.eks. ved sygdommen AIDS.

Også i forbindelse med prostitution må vi tage udgangspunkt i virkeligheden. Vi må kon-